

har den Ære at repræsentere. Jeg skal udtale min Paaskønnelse for, at den højtærede Minister har foreslaaet et tredje Færgeleje ved Nyborg. Jeg er ikke af samme Mening som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. Th. Nielsen), der mente, at man skulde stoppe lidt med denne Udvikling af Færgelejerne, da Trafikken muligvis vilde gaa en anden Vej. Det var dog ikke særlig dette Færgeleje ved Nyborg, hans Bemærkning gjaldt. Saa vidt jeg forstod det, var det mere Kalundborgrouten, han sigtede til. Jeg skal nu ikke opholde mig derved, skønt jeg vilde have foretrukket at bære mig ad som Matrosen, der bragte et glædeligt Budskab til Kaptajnens Kone, og derfor blev budt paa en Genstand, saaledes, at han kunde faa hvilken af to nærmere betegnede Genstande, han vilde. Han svarede nemlig, at nu kunde han nyde den ene, medens Fruen gjorde den anden i Stand; og paa samme Maade kunde man jo forbedre Kalundborg-Routen og saa afvente, om man virkelig skal den anden Vej. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt man kan gaa udenfor en By som Aarhus, der leverer et saa stort Kontingent til Persontrafikken, og hvor saa mange Baner udmunde. Man maa derfor nærmest forbedre denne Route og saa se, om den nedsatte Kommission kommer til det Resultat, at det er betimeligt at gaa til Refsnæs—Hou-Routen. Jeg har nu nogen Tvivl, om man i daarligt og taaget Vejr kan komme ud til Hou, men det vil jo blive oplyst, naar Kommissionsbetænkningen kommer, jeg haaber, inden ret længe. Og man vil da ogsaa faa noget andet at se. Det ærede Medlem for Silkeborg (Byriel-Jensen) omtalte det unaturlige i, om Jernbanen Langaa—Silkeborg ikke blev ført videre til Bramminge, hvad jo, som der allerede tidligere er gjort opmærksom paa, Jernbanekommissionen har udtalt sig for.

Jeg vender nu tilbage til dette tredje Færgeleje og Forholdene i Nyborg, og jeg vil der haabe, at den højtærede Minister vil tage under velvillig Overvejelse, om der ikke maatte være Grund til at lade Halvdelen af Færgerne — der er, som bekendt, 4, der nu ere stationerede i Korsør — blive stationerede i Nyborg. Trafikken vilde ikke lide noget derved, tværtimod, og det ser jo lidt underligt ud, at Nyborg stedse skal være Stifbarn, naar Staten foretager noget for de to Byer. Ved Overenskomsten om Benyttelsen af Havnene ved Korsør og Nyborg fik den første en

langt større Sum end den sidste. Man kan ikke forstaa, at Korsør saadan stadig skal begunstiges, da det ikke synes at være i Trafikkens Interesse.

Den højtærede Minister har haft Øjet aabent for, at man maatte ordne Overkørselsforholdene over Knudshovedvejen. Som ogsaa oplyst i Anmærkningerne, gaar der en hel Mængde Spor derover, og det er egentligt forunderligt, at der ikke er sket nogen Ulykke der. Der er nu foreslaaet en Vejbro og en Gangbro fra Søndergade, hvor gaaende kunne passere. Jeg tror, det maa hilses med Glæde, at man sikrer sig imod, at der sker nogen Ulykke.

Jeg er nu ikke saa nervøs, som det ærede Medlem for Slagelse (Lange), der forleden udtalte sig om de Ulykker, der kunde ske og desværre ogsaa ere skete. Det er beklageligt, men jeg tror dog ikke, at man i det hele kan tillægge Personalets Nervøsitet Skylden derfor; og heller ikke, at det skulde være en Følge af Spare-systemet, har man kunnet overbevise mig om. Derimod kan det godt være, at der er noget berettiget i Kritikken angaaende Uddelingen af Tantiømen. Det er vist den almindelige Opfattelse, at den skulde være noget større for de mindste og ikke saa stor for de højeste Lønninger. Jeg haaber imidlertid, at den meget ærede Minister vil tage Spørgsmaalet op til velvillig Overvejelse.

Der er dernæst foreslaaet anskaffet 5 svære Iltogsmaskiner til Besørgelse af Trafikken over Fyn, naar Sporforstærkningen er tilendebragt. Jeg vil gerne derom sige et Par Ord. Da jeg i Fjor havde Møde med mine Vælgere i Nyborg, var man meget utilfreds med Statsbanernes Kullicitationer, man frygtede for, at Fyn, saa at sige, skulde blive Prøveklud med Hensyn til, hvorvidt de tyske Kul vare at foretrække for de engelske. Mine Vælgere havde lidt vanskeligt ved at forstaa, hvordan man kunde udbyde en Kullicitation og aabne Tilbudene, og saa, da der ikke var kommet Tilbud fra et bestemt Firma, kassere den og udbyde en ny. Jeg kunde selvfølgelig ikke svare noget derpaa — det er jo ikke enhver Folketingsmand givet at være inde i alle Administrationens Grene. Men jeg svarede mine Vælgere, at jeg følte mig overbevist om, at naar Spørgsmaalet blev draget frem for Ministeren, vilde han tage Hensyn til enhver berettiget Kritik, og andet forlange jo hverken mine Vælgere eller jeg. At det ikke er saa lille et Spørgsmaal for den By, jeg har den Ære at repræsentere, vil man kunne forstaa,